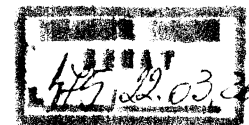
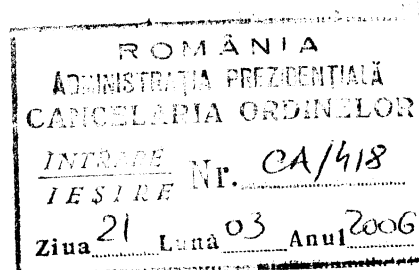

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE

La Biroul Prezidențial 1/126/29/2006

22. III. 2006. Domnului Nicolae VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE SENATULUI

București, 21 martie 2006

În temeiul articolului 77 alineatul 2 din Constituția României și al articolului 146 din Regulamentul Senatului, formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

LEGII pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Motivele cererii sunt următoarele:

1. Legea trimisă spre promulgare conține reglementări contradictorii. Mai întâi, este dispusă respingerea ordonanței, iar apoi sunt prevăzute modificări ale unor articole ale ordonanței.
2. Ordonanța respinsă introducea o nouă incriminare în domeniul infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, comise prin modul de operare ce presupune diminuarea intenționată a valorii bunurilor persoanelor juridice la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, și în cadrul acțiunilor de executare silită, reorganizare ori lichidare judiciară.

Deoarece faptele respective au fost expres calificate ca fiind infracțiuni asimilate corupției, respingerea ordonanței are semnificația imposibilității încadrării acestora în rândul faptelor de corupție și, pe cale de consecință, diminuarea nejustificată a competenței materiale a Direcției Naționale Anticorupție în ceea ce privește cercetarea lor.

De asemenea, art. 17 a fost modificat prin adăugarea sintagmei „infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene” pentru a se asigura investigarea corelată a acestor infracțiuni și a celor în legătură directă cu ele (în același mod în care infracțiunile de corupție și cele asimilate sunt investigate corelat cu infracțiunile în legătură directă cu ele).

Prin urmare, respingerea acestor prevederi este de natură să conducă la o abordare diferită a activității investigative în situații similare, generând inconsecvențe în practică.

3. Dispozițiile referitoare la folosirea investigatorilor sub acoperire în modalitățile prevăzute de prezenta ordonanță nu reprezintă o noutate în legislația românească, legea 143/2000 introducând deja o procedură similară în cadrul investigațiilor privind infracțiuni privind traficul sau consumul ilicit de droguri. Conform art. 22 din Legea 143/2000 investigatorul sub acoperire poate fi autorizat de procuror să procure droguri - faptă interzisă de legea penală dacă ar fi comisă în lipsa acestei autorizații. Alineatul 2 al articolului 22 din Legea 143/2000 stabilește că **“Actele încheiate de poliștii și colaboratorii acestora, prevăzuți la alin. (1), pot constitui mijloace de probă.”** Procedura introdusă de acest articol adăugă la regimul general prevăzut de art. 224¹ din Codul de procedură penală. Până în prezent nu s-au înregistrat cazuri în care prevederile art. 22 din Legea 143/2000 să fi generat dificultăți practice în aplicare, dovedindu-se un instrument eficient în investigarea acestor infracțiuni.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.124/2005 introduce o procedură similară pentru investigațiile privind fapte de corupție. Considerăm că, având în vedere gravitatea faptelor de corupție și modul de comitere a acestora care împiedică probarea acestora cu mijloace clasice de probă, există argumente convingătoare pentru păstrarea art. 26¹ din OUG nr.124/2005 în forma în vigoare, inclusiv sub aspectul acordării posibilității ca folosirea investigatorilor sub acoperire sau cu identitate reală să conducă la **obținerea mijloacelor de probă.**

Totodată, din punctul de vedere al eficienței activității Direcției Naționale Anticorupție, precum și a celorlalți procurori care investighează cazuri de corupție, prevederile nou introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2005 sunt necesare pentru a permite ca autorizațiile pentru folosirea investigatorilor sub acoperire să se emită de către procurorii Direcției Naționale Anticorupție, respectiv de procurorii care anchetează fapte de corupție, iar nu de către procurorul general al parchetului de pe lângă Curtea de apel conform art. 224² din Codul de procedură penală. Motivația existentei acestei prevederi este tocmai aceea de a pune la dispoziție mijloace procedurale, logistice și financiare suficiente pentru a se asigura eficiența și celeritatea în efectuarea anchetei penale în cazuri de corupție.

4. Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în sensul aprobării acestei legi, urmând ca Parlamentul să decidă forma finală a acesteia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU